

הדלקת נרות:

6: 40

יציאת השבת:

8: 19

זמני השבת

לפי אופק ב"ב

מתקיים מדבש

ונצית צופים

החסיד מחזיק עצמו כאין

ויקרא-אל"ף זעירא: בתקופה הראשונה של החסידות היו המתנגדים טוענים, כי החסידים אינם לומדים, אמר על כך הרה"ק המגיד מפולנאה זי"ע, אמנם כן, 'אין' החסידים לומדים, כלומר לומדים הם להיות 'אין' בעיני עצמם, וכל כמה שהם לומדים יותר הריהם נעשים יותר שפלים בעיני עצמם... וזוהי ה'אל"ף זעירא', תכלית האל"ף היא להיות זעירא. (דגל מחנה אפרים)

סוף מעשה במחשבה תחילה

אם עולה קרבנו: מחשבתו של אדם קודמת תמיד לכל מעשה, 'סוף מעשה במחשבה תחילה', ומכיוון שקרבן העולה בא לכפר על המחשבה הרעה נאמר הוא בתורה תחילה לפני שאר הקרבנות.

להתקרב אל השי"ת צריך לבטל את האנכי

אדם כי יקריב מכם קרבן לה': לכאורה היה ראוי יותר לכתוב אדם מכם כי יקריב קרבן לה', ברם הכתוב מרמז בזה כי כשאדם רוצה לקרב עצמו לעבודת השם, עליו להקריב את כל ישותו ולבטל את כל חושיו ורגשותיו מפני השם יתברך, כל זמן שהאדם נותן את דעתו על ה'אני' אי אפשר לו להתקרב אל הקדושה, 'אם מקריב אדם את ה'מכם', הריהו 'קרבן לה'.

באחדות אפשר להקריב עולה אמיתית

תקריבו את קרבנכם ופרשי" מלמד ששנים מתנדבים עולה בשותפות: קרבן של שלימות יתכן רק כשאין אדם פורש מכלל ישראל, אלא רוחש הוא ידידות וחיבה לכל אדם מישראל, משתתף בציבור היהודי ומבטל את עצמו בפניו, על ידי היות 'שניים' בצוותא עם עוד יהודים, וב'שותפות' של כלל ישראל אפשר לנדב עולה אמיתית. (ישמח ישראל)

התורה מתקיימת במקטין עצמו

ויקרא-אל"ף זעירא: האל"ף זעירא ב'ויקרא' באה לרמז, כי אין לימוד התורה מתקיים אלא אצל אדם שמקטין את עצמו ונוהג בענווה. 'אל"ף' – כלומר, לימוד התורה מלשון ואאלפך חכמה, מתקיים רק אצל 'זעירא', מי שזעיר בעיני עצמו, כדרך שמובא בילקוט, שלפיכך זכה משה רבינו לקריאה זו 'ויקרא אל משה' משום שהיה עניו ובורח מן הכבוד באמרו 'לא איש דברים אנכי'. (ספרים הק')

ת"ח חייב להיות בו דעת ושפל רוח

ויקרא אל משה: לא נכנס עד שקרא לו, מכאן אמרו תלמיד חכם שאין בו דעה נבילה טובה הימנו (מדבש רבה) אם תלמיד חכם זה הנהו היפוכו של משה רבינו, אשר המתין עד שקראוהו, והוא גס רוח, הריהו נקרא שאין בו דעה, עונשו של גס רוח הוא, שבאים עליו נגעים (עפ"י ערכין ט"ז). 'על שבעה דברים נגעים באים וכו' על גסות הרוח', והרי ידוע כי טומאת נגעים חמורה בהרבה לפי ההלכה מטומאת נבילה, וממילא שפיר 'נבילה טובה הימנה', דטומאתה קיל מנגעים.

פתח כחודו של מחט

ויקרא אל משה - אל"ף דויקרא זעירא היא: ויש לפרש דהנה דרשו חז"ל על הפסוק פתחי לי אחותי, פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם, אל"ף הוא ר"ת פתחו ל' אחותי ולכן האל"ף היא זעירא לרמז על פתח קטן.

ונשלמה פרים שפתינו

אדם כי יקריב מכם קרבן: אד"ם ר"ת ד'ברים א'ני מ'בקש, בזמן אין בית המקדש אז מבקשים מאתנו דברים, כמו שכתוב 'ונשלמה פרים שפתינו', וכדאמרו חז"ל 'כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה'. (אמרי יהודה)

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין. נפסק בשו"ע סי' רנ"ג סעי' ב' כירה שהיא גרופה וקטומה ונטל הקדירה מעליה אפילו בשבת מותר להחזירה, כל זמן שהיא רותחת, ועודה בידו ולא הניחה על גבי קרקע, ודעתו להחזירה וכו' ודווקא שהתבשיל מבושל כל צרכו.

- ובמשנ"ב ס"ק ס"ב מביא ואז מותר להחזירה אפילו לכירה אחרת, ואפילו אם הבלה מרובה מהראשונה, ואפילו התבשיל מצטמק ויפה לו.
- ובמשנ"ב ס"ק נ"ב כתב שאם אינה גרופה וקטומה אסור להחזיר אפילו התבשיל מצטמק ורע לו ואפילו לאותו כירה.
- וכתב בתהילה לדוד סק"א וה"ה כל חמשת התנאים האמורים לעיל אם חסר אחת מהן אסור להחזיר.

(ועיין עוד בזה בספר פסק"ת)

חידת השבוע
"מחלוקת שאינה מחלוקת"
פתרונות לשלוח ליו"ר המערכת
הבה"ח יקותיאל יהודה גרוס נ"י

לע"נ האישה החשובה
מרת סלימה שולמית
בת חנה ע"ה
נפטרה לאחר יסורים
קשים ומרים ת.ג.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לזכות
אורן בן פרח
ודליה בת פרח
להצלחה בכל
העניינים

העלון מוקדש
לרפואת
יצחק בן מרים
בתוך שאר חולי
ישראל

הבעל נמצא בוורשה

בעל-הבית, אשר יצא לקראתה. "כן!", השיב כעבור רגע ומיד שלח לקרוא לאיש שאת שמו ציינה. המומה מהתגלות רוח-הקודש שלה הייתה עדה בזה הרגע, כמעט שלא הבחינה באדם המאובק שהתייצב לפניה, בוש ונכלם. פתאום התנערה ממחשבותיה והבחינה בבעלה העומד מולה. בדקות הראשונות שפכה על ראשו את כל התסכול והכעס שנצברו בליבה מאז עזיבתו הפתאומית, לאורך כל השנים הקשות שעברו עליה ועל ילדיה. לאחר שנוגעה קמעה, סיפר לה בעלה בקול מתייסר ומתנצל על הנסיבות המיוחדות שגזרו עליו בריחה מהירה מהבית, ללא כל הודעה מוקדמת. כשהשתכנעה בכנות דבריו, הזמינה אותו להצטרף אליה ולשוב לביתו. אלא שמאותן סיבות ממש שבעטיין נאלץ לנטוש את ביתו, חשש גם עתה לשוב ולהיכנס אל תוך גבולות רוסיה. בין כך ובין כך, הביע הבעל את תמיהתו על הדרך שבה איתרה אותו אשתו. זו סיפרה לו על ביקורה אצל הרבי ועל המילים המעטות שהביאה לוורשה. אחוז התפעלות מראייתו הרחוקה של הצדיק, שינה האיש את דעתו והחליט כי ישוב לביתו ויהי-מה. "אם יש ברוסיה צדיק כזה, מוכן אני לשוב לביתי ולמשפחתי למרות הסכנה הכרוכה בכך", אמר בהתרגשות. זמן מה לאחר ששב האיש לביתו חזרה האישה לרוסטוב. הפעם באה כדי להודות לרבי. היא הייתה כה אסירת תודה ומלאת התפעלות, עד שהתקשתה להשלים עם העובדה שלא תוכל לפגוש את הרבי פנים אל פנים ולהודות לו ישירות. לבסוף יעץ לה אחד החסידים להמתין לרבי בשעה הקבועה שבה הוא נוהג לצאת מחדרו. ואמנם כך עשתה. בשעה היעודה, יצא הרבי מחדרו. אך ראתה אותו האישה, פרצה בזעקה ומיד נפלה מתעלפת. לאחר שהכרתה שבה אליה, התעניינו הסובבים בשלומה וביקשו לתהות על פשר התרגשותה המיוחדת. "מה זאת אומרת?!", נתנה האישה בשואלים עיניים משתוממות, "הלוא זה האיש שפגשתי בתחנת הרכבת בוורשה והוא אשר הדריך אותי איך למצוא את בעלי בעיר הגדולה!". אבל הסובבים הביטו בה בסלחנות. "כל החודש האחרון לא יצא הרבי מרוסטוב ובוודאי לא נסע לוורשה", אמרו. אבל האישה בשלה: "אל תספרו לי את מי אני פגשתי. איך אוכל בכלל לשכוח את הזמות התמירה והאצילית בעלת הזקן החום-אדמדם, שניגשה אליי ושוחחה עמי דקות ארוכות. לי אל תספרו סיפורים. זה היה הרבי – הוא ולא אחר..."

האישה שעמדה על מפתן ביתו של רבי שלום-דובער, אדמו"ר הרש"ב מליובאוויטש (יארצייט ב' ניסן), נראתה שבורה ורצוצה. "אני מוכרחה להיכנס אל הרבי", התחננה, "כי רק הוא יוכל לעזור לי." הגבאי הבין לליבה, אבל הודיע לה כי הרבי לא יוכל לקבלה עכשיו, וכי באפשרותה לטטוח את עניינה בכתב. לבסוף נתרצתה האישה לדברי הגבאי והעלתה את מצוקתה על הכתב. בעלה, יהודי מן השורה, נטש אותה לפני שנים מספר ומאז לא נודעו עקבותיו. המסכנה חיפשה אחריו בכל מקום אפשרי, אבל הוא, כאילו בלעתו האדמה. לפני זמן-מה יעץ לה מכר, מחסידי ליובאוויטש, שתפנה אל הרבי. "רבים כבר נושעו על-ידי ברכתו", אמר לה ושכנע אותה לנסוע לרוסטוב, מקום מושבו של הרבי באותם ימים. כעבור שעה קלה שב הגבאי אל האישה ובפיו תשובת הרבי: "תיסע האישה לוורשה." השתוממה האישה למשמע היעד המרוחק והבלתי-מוגדר, אליו שולח אותה הרבי. גם כסף להוצאות הנסיעה לא היה בידיה. אבל החסידים סביב זירזו אותה לציית להוראת הרבי, אם ברצונה למצוא את בעלה. בעיית הכסף נפתרה אף היא לאחר סיבוב של התרמה בין החסידים. קמה האישה ונסעה ברכבת אל בירת פולין. כשירדה בתחנה ההומה, לא ידעה לאן לפנות. לשווא ניסתה להיזכר במילה או ברמז כלשהו בדבריו של הרבי, שיכוונו אותה למחוז-חפצה. המשפט היה קצר וסתום והיא עמדה על מקומה, נבוכה ומבולבלת, עוד שעה ארוכה. לפתע פנה אליה יהודי נשוא-פנים, גבה-קומה, עטור זקן חום-אדמדם. "רואה אני כי את מחפשת דבר-מה", פנה אליה בקול רך, "אולי אוכל לסייע בידך.?" האישה סיפרה לו כי הגיעה לוורשה כדי לאתר את בעלה ונקבה בשמו. להפתעתה ולשמחתה הנהן האיש בראשו, כמי שמכיר הוא את האיש הנושא שם זה. חיש-מהר הפנה אותה לעבר טחנת קמח מסויימת בעיר ואף הדריך אותה כיצד להגיע לשם. "דומני שהאיש שאת מבקשת נמצא שם", הוסיף ואמר. מלאת תקווה צעדה האישה לפי הדרכת האיש עד אשר הגיעה לטחנת הקמח. ניגשה לדלת הטחנה ונקשה עליה. "האם אתה מכיר את פלוני-אלמוני?", שאלה את

נא להתפלל לרפואת אברהם אהרן בן סימא גיטל לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

לע"ג הילד יניק וחכים אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד לאחר שהודרך ביסורים קשים ומרים ת.נ.צ.ב.ה.

נא ללמוד ולהתפלל לרפואת שושנה בת צילה תחי לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

קוראים נכבדים נהנתם, התכמתם? להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים ממון רב, נא טלו חלק בהפצת העלון הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת תורה ויראת שמים ותתברכו בכל הברכות האמורות בתורה

העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות

נא להתפלל לרפואת זקני הרה"ג יצחק בן צילה שליט"א לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

לע"ג איש החסד והחינוך הבלתי נשכח הרה"ח ר' חיים שרגא פאוויל ב"ר מיכאל שר זצ"ל נלב"ע ז' אייר תשע"ב